

ת"פ 1403/06/16 - מדינת ישראל נגד אייל לויין חברה לבנין בע"מ, אייל לויין

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 1403-06-16 מדינת ישראל נ' אייל לויין חברה
לבנין בע"מ ואח'
לפני כבוד השופט אביב שרון
בעניין: מדינת ישראל
ע"י מתמחה גב' רז מורגן
נגד
1. אייל לויין חברה לבנין בע"מ
2. אייל לויין
המאשימה
הנאשמים
ע"י ב"כ עו"ד אלי סרור

מזר דין

הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בעבירה של אי הגשת דין וחשבון, בניגוד לסעיף 216(4) לפקודת מס הכנסה, בקשר עם סעיף 117 ו-224א' לפקודה.

על פי העובדות, הנאשמת היא חברה שעסקה בעת הרלוונטית בקבלנות בנין. על פי דיווחיה למע"מ היה לנאשמת מחזור עסקי בשנת המס הרלוונטית. הנאשם הוא מנהלה הפעיל של הנאשמת. הנאשמים היו חייבים להגיש דו"ח בצירוף מאזן ודו"ח רווח והפסד מאושרים על ידי רואה חשבון על הכנסותיה של הנאשמת, על פי הוראות פקודת מס הכנסה, וזאת לצורך בחינת חבות המס של הנאשמים והוצאת שומת אמת. הנאשמים לא הגישו את הדו"ח אודות הכנסותיה של הנאשמת לשנת המס 2014, כאשר מחזורה העסקי של הנאשמת, על פי דיווחיה למע"מ, עמד על סך של 8,045,488 ₪. בכך פגעו הנאשמים ביכולתו של פקיד השומה לשום את הנאשמים שומת אמת במועד.

ב"כ המאשימה הפנתה לערכים החברתיים המוגנים בעבירה ובכלל זה פיקוח על חבות המס במועד וקביעת שומת אמת, כאשר איחור בהגשת הדו"חות פוגע בהתנהלות תקינה של רשויות המס. בתיק זה הוסר המחדל הנזכר בכתב האישום, ועל כן, נתבקש לקבוע מתחם עונש הולם בעניינו של הנאשם הנע בין מאסר על תנאי ל-8 חודשי מאסר, כאשר לאור הסרת המחדל יש למקם עונשו של הנאשם בתחתית המתחם. באשר לקנס נתבקש לקבוע כי המתחם נע בין גובה הקנס המנהלי בסך 8,500 ₪ לבין סכום הקנס הקבוע בסעיף 61א(2) לחוק העונשין, 29,200 ₪. כמו כן, עתרה התובעת לחייב את הנאשם לחתום על התחייבות להימנע מעבירה בה הורשע. על הנאשמת, חברה שאינה פעילה, ביקשה להטיל קנס סמלי.

ב"כ הנאשם, בטיעוניו בעל פה ובכתב, טען כי "דרך המלך" בתיקים מעין אלה היא המרה לקנס מנהלי (כאמור בהוראת ביצוע מס הכנסה הפעלת חוק העבירות המנהליות מיום 30.4.12, פסקה 2.3), ואולם בשל "חסם טכני" מסוים, לא ניתן היה לעשות כן ולכן, החליט הנאשם להודות בכתב האישום וליטול אחריות. נטען שבניגוד למקרים השכיחים בהם אי

הגשת הדו"ח יוצרת מצב בו לא משולם מס למדינה, הרי שכאן, באופן חריג, הדו"ח שהוגש בסופו של יום יצר יתרת זכות לנאשם על סך 64,000 ₪ (ראה דו"ח מסכם מיום 27.12.18), כאשר 32,000 ₪ מתוכם מתייחסים לשנת המס 2015 ומאחר שהנאשמת נסגרה נוצרה מניעה טכנית להשיב את הכספים לנאשם. על כן, ביקש ב"כ הנאשמים להטיל קנס על הנאשמת אשר ישולם מתוך יתרת הזכות שקיימת באוצר המדינה. באשר לנאשם, נטען כי מדובר בנאשם כבן 50, גרוש ואב ל-3 ילדים, ללא עבר פלילי, נקלע לקשיים כלכליים בגינם נאלץ לפנות להליך פשיטת רגל ובשנת 2017 קיבל הפטר. כיום עובד כשכיר וכמפקח על עבודות בניה. המחדל מושא כתב האישום הוסר, כאשר מדובר באי הגשה של דו"ח אחד לשנת המס 2014, כאשר האיחור היה בן מספר חודשים בלבד. לנאשם בעיות בריאותיות כמפורט בסעיפים 17-19 לטיעונים הכתובים.

אין חולק בדבר הערכים החברתיים המוגנים בביצוע העבירה אותה ביצעו הנאשמים שעניינם הבטחת הגשת דו"חות תקופתיים על ידי נישומים - אזרחים וחברות - במועד על מנת שפקיד השומה יוכל לקבוע את חבות המס האמיתית במועד; מניעת איחורים בהגשת דו"חות באופן שיפגע בפעילות התקינה של פקיד השומה וקביעת שומה בדיעבד ושלא במועד הקבוע בחוק; וכפועל יוצא מכך פגיעה בעקרון השוויון ובציבור המגיש את דו"חות במועד וכחוק.

יחד עם זאת, אין גם חולק כי משהוסר המחדל, ברגיל ולאור הנחיות אגף מס הכנסה בדבר הטלת קנסות מנהליים, הרי שכתב האישום היה מומר לקנס מנהלי, אך ככל הנראה הנאשמים אינם עומדים בתנאים הקבועים להמרת כתב האישום בקנס מנהלי ועל כן, הודו והורשעו בכתב האישום, כאמור.

אין בידי לקבוע, על סמך הדו"ח שהוגש, מה הסיבה בגינה הנאשמת או הנאשם אינם מקבלים החזר כספי מאוצר המדינה ומה היתה המניעה לכך. מכל מקום, נתתי משקל מסוים לעובדה שעל פי הדו"ח שהוגש הנאשמים מצויים ביתרת זכות (אף אם חלק נכבד מהסכום משויך לשנת המס 2015).

עוד נתתי דעתי לנסיבותיו האישיות של הנאשם, כמפורט בטיעוני בא-כוחו, ובכלל זה להיותו נעדר עבר פלילי, להליך פשיטת הרגל שעבר, לעובדה שנאלץ שלא להמשיך לעסוק כקבלן בניה, למצבו הבריאותי והנפשי ולעובדה שהודה בהזדמנות הראשונה ונטל אחריות על מעשיו.

בנסיבות אלה, אני קובע כי מתחם העונש ההולם נע ממאסר על תנאי ועד למספר חודשי מאסר, לצד קנס כספי הנע ממספר אלפי שקלים ועד 10,000 ₪. את עונשם של הנאשמים מצאתי למקם בתחתית המתחם.

לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

הנאשמת

קנס כספי בסך 500 ₪ לתשלום עד ולא יאוחר מיום 1.4.19.

הנאשם

- א. חודשיים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא שלא יעבור עבירה בה הורשע.
- ב. קנס כספי בסך 3,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-4 תשלומים חודשיים, רצופים ושווים, החל ב-1.4.19. לא ישולם תשלום במועד יעמוד מלוא הסכום לפירעון מיידי.
- ג. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 3,500 ₪ להימנע מעבירה אותה ביצע במשך שנתיים מהיום. לא יחתום הנאשם על התחייבות כאמור יאסר למשך 5 ימים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ז אדר א' תשע"ט, 21 פברואר 2019, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד ורד דשא והמתמחה מר עידן יונה, הנאשם ובא-כוחו.